

De woning van... Ton Emmers

Oud-militair Ton Emmers (66) zit het liefst in zijn hobbyhok, zoals hij zijn kleinste slaapkamer zelf noemt. "Ik heb een niet-alledaagse hobby, sinds 1974 ben ik namelijk radiozendamateur. In het begin, tot dit in 1980 legaal werd, zond ik illegaal uit via bakkies. Aangezien ik graag een amateurslicentie wilde, ben ik de cursus gaan volgen, en met succes. Vanaf maart 2017 mag ik legaal contact leggen met andere zendamateurs over de hele wereld. Dit doe ik op de ouderwets manier via de antenne."

De tuin van Ton speelt een belangrijke rol.

"Mijn tuin is honderd vierkante meter. Er staat onder andere een schuurtje in met daarop verschillende antennes. Ik ben aan het sparen voor een grote uitschuifbare antennemast, zodat ik nog verder weg contact kan leggen. De uitdaging wordt Australië. Dit betekent dat ik 's nachts moet opstaan. Gelukkig is er bij Fokus altijd iemand om me te assisteren. Ik ben heel blij dat ik mijn eigen regie heb weten te behouden."

Een kleine twintig jaar geleden ging Ton lopend het ziekenhuis in. De volgende dag lag hij verlamd in bed. "Ik heb tien dagen diarree gehad en was zo slap dat ik de knooppjes van mijn bloesje niet meer dicht kreeg." Ton dacht aan een nekhermia, maar als snel kwam de arts met de mededeling dat hij het syndroom van Guillain-Barré had. "Dit is een aandoening aan het zenuwstelsel, een auto-immunreactie, die gepaard gaat met toenemende spierzwakte en spiervlamming. In het revalidatiecentrum vertelde de revalidatiearts over Fokus: zelfstan-

dig wonen met 24/7-assistentie. In 2002 ben ik in Drachten gaan wonen. Helemaal tevreden, maar mijn hart maakte een sprongetje toen ik las dat er in Waalwijk een nieuw project werd gebouwd. Als beroepsmilitair was ik naar het noorden vertrokken, maar daar kwam ik oorspronkelijk vandaan. Eind 2004 verhuisde ik naar het zuiden. Ik was de eerste cliënt en dit bleef ook even zo. Met een team van twintig ADL'ers kreeg ik dus veel aandacht," lacht Ton. "Toen was ik heel tevreden en dat ben ik nog, zeker nu het team zelforganiserend is. De

"Ik ga hier alleen nog maar weg als ik het zelf niet meer weet, of tussen zes planken"

lijntjes zijn kort en dat werkt prettig. De ADL'ers assisteren me bij het opstaan en naar bed gaan, douchen, aankleden en bij het toiletbezoek. Ze helpen me bij het maken van de transfer naar mijn rolstoel, maken mijn lunch en geven me eten. Koken is mijn hobby, alleen doen de spieren die ik nodig heb om een vork of lepel naar mijn mond te brengen het niet. Met de meeste ADL'ers kan ik het goed vinden, gezellig dus aan de eettafel. Ik ben blij met mijn leven hier en met mijn woning. Ik ga hier alleen nog maar weg als ik het zelf niet meer weet of tussen zes planken."

Als cliënt van Fokus woont u in uw eigen huurwoning. Fokus verleent assistentie bij algemene dagelijkse levensverrichtingen, 24 uur per dag, zeven dagen in de week. U bepaalt zelf wanneer en waarvoor u assistentie oproept. Op ruim 100 plaatsen zijn er zo'n 1400 Fokuswoningen, van Groningen tot Maastricht en van Enschede tot Rotterdam.

Fokus

Deze pagina wordt u aangeboden door Fokus
WWW.FOKUSWONEN.NL